

Epist. M. Pavla ē Galaisē. Ščap. I.

Epistola

Dvanáctého Pavla ē apostola

Galatíjim.

Ščapitola I.

I. Čípostol strafá Galatíjib, že sa odvěti dopustili od pravdi ēvangelium kterého od něbo přigali b. II. Nebolgij ne od člověka ale poslehu od Krista Pána křize zjádrem naučil II. III. A stolikym někdy posláním pozatym sem jí učil, stolikym sem se kříž predigtym byl protivníkem předáva, že kříž na rozhlasování ēvangelium oddělil. 13.

A. ad ēpistola
návraty.
B. puri.

C. multiplicatur

D. vita carnata
E. ex voluntate
a principio patr.

F. sc. ēvangel.
G. mutant.

H. probari cu
pro

I. in Comme.
J. Pauli ep.

L. 1 Cor. 15. 1.

M. sc. ab omnime
inventis.

N. Ep. s. 3.

O. impugnab.
a vystava.

P. per me
Contenti

Q. to ar. vuly
z. 24.

R. sc. 37

I. Pavel Čípostol ne od lidu e. ani křize člověka ale křize Ježíše Krista, a Boha Otca, který ho říkal z mítrových:

2. y tý, který ſu ſemnú mýscy bratré Čírkvám Galatíjim.

3. Milost nám a pofoj od Boha Otca, a Pána našeho Ježíše Krista,

4. který ſebe ſamého dal za kříži naše, aby nás myslobodil ſi

toboto ſveta neslechetného, wedle náli Boha, a Otca našeho e.

5. kterému bud cest, a chvala na něho řekl: Amen.

6. Dívym ſa že tak ſtora ſte ſa přeneſli od toho, který nás

ponoval f milosti Krista f. f jinsemu ēvangelium:

7. freré není jiné, kromě ſu nekterý, který nás zarmu ugu

a chci převrátit ſi ēvangelium Krista f.

8. Ale bárky ſme nij, aneb ďíngel z Heba rozhlasoval nám

ēvangelium mimo toboto, který ſi nij nám rozhlasoval, nech

proflati bývá.

9. Jako ſme predponeděli y náil zase ponědám nám: Budech

nám fdo rozhlasovat mimo toboto, freré ſte přigali ēvangel. nech

proflati bývá.

10. Něbo náil žádámly lidom ſa chvaliti říčily Bohu? Zdalek

bledám lidom ſe libit. fogybých ţeſte lidom ſe libit, služebník Krista

Pána kříž nebyl.

II. 11. Třeb nám oznámu ţem; freré, ēvangelium, který

ſem nám rozhlasoval, že není wedle člověka!:

12. Něbo ani ſem jí do od člověka nenzal, ani ſe nema

učil, ale křize zjádrem Ježíše Krista.

13. Třeb ſlyšali ſte, o mé mém občování někdy w židovství.

III. 14. Že ţe ſpůsobu přenásledoval ſem Čírkvě Boží, y dobjímal ſem jí

y prospěch ſom čimil w židovství nad mnou ţima mne ro

nýma w potolení mému, kříž ſem pilněgny byl naſledovník mých

občovníků vše, freré mý oddali.

15. Ale kříž ſe libilo Bohu, frerý mňia oddělil z ţimota-

mátki méj, a ponoval křize milost ſi.

16. aby zjádřil syna kříž ſe mňia e aby ſe rozhlaſto

val mezi ſobami: ſed ſem neprinolil r' ſelu, a ſimi ř

17. ani ſem nejízel do Jeruzaléma f mým preofom Číposto-

lom: ale ſem odesel do Šíraby?: a zase navrátil ſem ſe do dí-

mátku: 18. potom po trech ročoch přišel ſem do Jeruzaléma, aby ſe

mídel ſetra, a zjistil ſem unho prez patnáct dňom:

Spisť Bl. Pavla k Galatiř. Kap. III.

9. Lebď ty, který su z mni e požehnávat sa budú z něčím? fide mitunt
abrahámem & fidem dñi.
10. Nebo kterýfol s šutkum dákona su, pod zlorečen
střípni su r. Nebo písano gest: Zlorečený fájdy tén fdo nebude zosťa
rat v roščitých věcích, které su písané v křížovém dákona, aby jich
vyplnil. 11. Ale poněvadž sře dákón žádny nebylá opravedlení před S. Deut. 27. 26
Bohem, zjádno gest: že spravedlivy z mni jsi gest. T. Hab. 2. 4.
12. Ale dákón není z mni, ale tén, fdo u plnit bude ty příka
že zjádno bude v nich. U. Lev. 18. 5.
13. Křížtu nás myslíš z zlorečením dákona fdy pře
nás zostal za zlorečeného, y nebo písano gest: Zlorečený z fájdy, = X. mandata.
fdo myslí na dreně. Y. opinio &
Z. Deut. 21. 22.
- IV. 14. aby mezi Čárodi požehnání abrahámové byvalo, kříž A. Šeu per.
křížta Ježíše, aby smě zaslíbeni ducha dñi. prigali sře mni
15. Bratrí i vedeče člověka povídám: Člověka v mšak pot
mřený testament žádny nezapočítá, aneb nad tén nesporadá. B. humano mo
re & exemplo.
16. I. Abrahámovi povídalo sa zaslíbeni, y plemenu jeho. C. Dab. 9. 17.
Nepomáda: I plemenom jatožto v množicb: ale jatožto v jedném:
I plemenu tvořmu, který gest křížus.
17. Ale toto povídám, že testament potvrzený gest od Boha:
dákón, který, po svýrobu sto a třicet roků učiněn gest, neruší,
aby neopráznil zaslíbení.
18. Nebo gestí z dákona dědictví, jinž ne z zaslíbu. Ale
abrahámovor sře zaslíbeni dal Bub.
19. Co lebď dákón? Pre prestupení ustanovil sa dokud
by neprisko plemeno, kterému byl zaslíbil Bub, držený sře mni
jeluto do ruky prostredníka.
20. I prostredník není jedného: ale Bub, jeden, gest.
zí Lebď dákón gest naproti zaslíbom Božím. Nižádne.
Nebo fdylni daný byl dákón, který by mohl obžírati, gíste d
zákona bylaby spravedlnost.
22. Ale zaznamelo písni mšeky mci pod brichem, aby
zaslíbeni z mni Ježíše křížta daralo sa mřejym. * A. Rom. 3. 9.
23. I prvej nežly by přišla mra, pod dákonom opatro
vali smě sa zaznamen do též mri, která se zjádnila.
24. Přetož dákón pěstunk nás byl v křížtu. abysme
sa z mni opravedleni.
25. Ale fdy přišla mra, jinž nejsme pod pěstunkem.
26. Nebo mšeky ste sňovací Boží sře mni, která gest v
křížtu Ježíši. Nebo kterýkol. v křížtu. ste poříštěny, křížta. D. Rom. 6. 3.
na seba ste rozlati. z. C. promissa be
niuti, talu
a hereditas.
28. Není řída, není řícta: není služebnictví, není slobodné
to: nemuža není ření. Nebo mšeky smě jedno v křížtu Ježíši.
29. I gesty ste mří křížta. těbď plemeno ste abrahámové,
a podle zaslíbená dědic. Kapitola IV.
I. Křížt uci křesťanů že su slobodní od obrany, a služebnosti dákona;
Nebo říde, aneb křížel před příchodem křížta. jatožto dědic malířky

Epist. Bl. Pavla k Galatijsk. hčap. V. a V.

25. Nebo výna sora gest in arabi, fterá gest pripravena! teg, fterá mil gest Jeruzalem a slúži i synma synami ^z.
 26. Ale tén Jeruzalem, fterá zvítetu gest, slobodny gest; fterá gest matka nasa.
 27. Nebo gest písano: "Nejel sa neplodná, fterá nerodil: my
 dří se, a zvoladí, fterá k porodu nepracuješ: nebo mnichy má sy" ^{M. Iudeis.}
 nul opuštěna ^{N. Isaj. 54. 1.} nijedn než ta ^{C. Gentilitatis} fterá má muža ^{P. Synagoga}
 28. A my bratře podle Jezuca synové sme zaslibená.
 29. Ale jato tedy tén, fterá podle téla narodení byl, prenasle
 doval toho fterá se byl narodil podle Jueba: tak, y mil gest.
 30. Ale čo, povídá písma dom.?: "Nyní děnu i syna ģejjbo: S. Gen. 21. 10.
 nebo nebude za dědica syn děnu i synem slobodném." ^{R. Rom. 9. 8.}
 31. Protož, bratře, negnme synové děnu i ale slobodném": ^{S. Gen. 21. 10.} ^{G. Synagoga}
 fterá slobodu nař křistus myslabil. * ^{G. Ecclesia.}

Hčapitola V.

I. Vopost. pridávař křestanské slobodu ale fdo ſtrze ſtutti žátona bledá ſa
 opravenečnosti, nebyrá učastný ſtravenečnosti křiſta ^{P.} na fte
 rem anj neſoři obregonání, anj neobrezet, ale rojia ſtala: ^{1.}
 II. Napomína aby následovali slobodu křestanské fterá záleží
 v láſce, ^{12.} III. Která oslobozuje od ſlužebnosti, a od ſtutti ſe,
 leſnus, ^{13.} Jueba obobačuje i vzdávyma dari Jueba dom. bez
 ſtutti žátona Mojsiſsonovo. ^{14.}

- I. Stojte a nezaprabájte ſa gase do gáma ſlužebnosti. ^{X. Tit. 15. 1.}
 2. He ^z já ſamel pojďdam nám: že budeteſy ſa obregonati, ^{Y. credentes}
 křiſtus nám mi poſorit nebuſe. ^{aliter in poſte}
 ſalvari. ^{Aug. 19. agn.}
 3. A oſredčujem ſa znowu pred ſazdím člověcem, fterá ſa
 obrezuje, nebo povinnej gest aby miſice žáton zaibomával.
 4. Cury ſe zůstali od křiſta, fterá ſa ſtrze žáton opravenečniu
 gete: ^{5.} milosti ſe vopadli.
 5. Nebo mi ſtrze Jueba i mji, duffani ſtravenečnosti očefá,
 náme. 6. Nebo v křiſtu vzejí anj obregonání volací neſoři, anj
 neobregonání: ale rojia fterá ſa ſtrze láſtu myſonára.
 7. Bežali ſe dobré: fdo nám preſkodil, abgste prámo ne
 poſluebali. ^{8.} foradeni toto nemi ſtob: fterá mā ſola.
 8. Malictv ſrasu celé ceto peruſuje.
 9. Malictv ſrasu celé ceto peruſuje.
 10. Já duffani mám o mā ſe ſánu, že mi qmíſebo nebuſe ^{A. de lege fer.}
 ſete myſleti: a fdo mā ſarmiujuje, ſnáſat buše ſid: fdo ſolneč ^{vanda.}
 gest tén ^{B. dec.}
 11. Ale já, bratře, fdy obregonání geſte ſyklasujem: co
 prenáſedování geſte ſnáſam ^{C. poenit. dan.} Zebdy myprázdnilo ſa: poborſení ^{D. a Iudeis.}
 křiſta ^{E. cestavit.} 12. O fdyby ſa i odſetárali tý, ktery mā ſarmiujuqú.
 11. 13. Nebo my ſe ſlobodě povolany ſe, bratře: tolifor ſebyſt ^{F. carere.}
 ſlobodu ſe přiříneče ſelesněg ^{G. carnalis vita} nedávali, ale ſtrze láſku Jueba ^{H. Leo. 19. 18.}
 ſlužuje mezi ſebú. ^{I. Mat. 22. 39.}
 14. Nebo ſepricež žáton v gđdném ſloré ſa zamrta, a myplňu
 je: ^{J. Rom. 13. 8.}
 15. Milovat budefi bližního ſvěto, ūaf ſe ſe ſamebo.
 16. Ujste qđen od druhého stráveny nebyvali. ^{K. ledendo leviter}
 L. 1. Pet. 2. 11. ^{L. graviter.}
 F. Dom. 14. p. ſent.

Epist. Bl. Pavla ē Galatijs. říap. V. a VI.

M. Mognis
tamq; m. feni

N. g. d. quodivs
genus luxur;

O. beneficentia

P. fidelitas

Q. arguens
et condonans.

F. Dom. 15. p. Pen.

R. ad macl. regnolansagio.

- III. 17. Nebo tělo pozadá naprotý dubu: a dub naprotý tělu: nebo ty sebe vespolek protjorné su: abyste ne ty, kterékol. něc u chybět. cíni malice. 18. Jelž je dubem sa modřte, negřte pod žákonem.^m 19. A zjarné su štuki télesné: které su smilost, nečistota, nezdatnost, chloupatⁿ. 20. Modloslužebnost, čzari, nepřijelstvo, snajnósti, nencaristi, hřevi, svadi, nesvornosti, sekci, spolužadování: a týmto pro žobné věci: které vám predponjaam, jato sem predponedel, že ty, kteri žakone věci činá královnství Božího obšabovat nebudú. 21. Zavřisti, mordavstvi, čpilstvi, spolužadování: a týmto pro žobné věci: které vám predponjaam, jato sem predponedel, že ty, kteri žakone věci činá královnství Božího obšabovat nebudú. 22. Ale omoči duba t. gest lásku, radost, potog, trpezlinost, dobrata, dobratirost, slubomyslnost, 23. Krotost, věrnost, pravdomost, zdržanlivost, čistota. Na proty takynto nemž žákon. 24. Ale ty, který su křižta f., tělo své frizovali s nepravostāma, a žadostama.* 25. Ueli f. dubem žigeme, dubem i chodime. 26. Nebymájme marného chvali žadostiny, jeden druhobo = R. ad macl. regnolansagio? jeden druhému zaridocy.

Kapitola VI.

I. Apoſt. nepreráma chvaliti lásku, připogeniu s dobrýma štukami, fdiž napomína výroky aby dobré pracovali. II. Št. staloſti v rejní křižta f., aby v samém křižtu f. sa chvalili, neb chvalu sledali, spáseni.¹²

S. laput.

T. reducite
syn. erigit.

V. molestias

X. dilectioe.

Y. explorat.

Z. 1. Cor. 3. 8.

A. pacation

B. instruas
in rebus fici

A. interitus
mortu tem
pitemam.

B. 2. Thes. 5. 13.

C. fidelis.

- I. Bratre, buděj zaibráciens clonět v negatém prewinenu roj, který ſte ſuchovny, na všecky takébo v dubu tichosti, fdiž bude, díss na ſeba ſamebo, zebyl i ty ſa nepofusionoval. 2. Jeden druhého tazobi "ſnasságte, a tak naplňovat budete žákon křižta f.^x 3. Nebo domnivaly ſe fdo, že molaco gest fdiž mi nemž, ſam ſeba frádá, ale potrebu ſru nech ſkuſi i jeden tazdy, a tak v ſebe ſamém tolito chvalu, met bude a ne v ginslém. 4. Nebo jeden tazdy i tazobu ſru nosyt bude. 5. Nebo jeden tazdy i tazobu ſru nosyt bude. 6. Ale nech ſe spojenece tén, který ſa mynaueuce slovem, ſtym, který mu naučený dáravá, v myslíkých ſuccách dobrých. 7. Nebloudit: Bub ſa nepoſmívá. 8. Nebo co rozsyvat bude člověk, to i zat bude. Nebo fdo rozsyvá v těle ſrcem ſtela i zat bude porušení: ale fdo rozsyvá v dubu, z duba zat bude život řečny. 9. A fdiž dobré cíni me, neustávajme: nebo za čas ſrčko budeme zat neustávajici. 10. Protož do ſud řaf mame, cíni me dobré řeſecym, a nař. v řeſecym řejni.* 11. Po ſlecomit jaké ſli ſem vám písal ruku ſru.

II. 12. Nebo kterékol. ſeu libiti ſe tělem, tyto vás nútě ſebyste ſa obrezovati, tolito, aby prenasedování křiža křižta f. netrpěli. 13. Nebo ang ty, který ſa obrezugů žákon nezaibrávají, ale ſeu, abyste ſa obrezovati, aby ſtělem řeſecym ſa poibralovati.

Epistola Bl. Pavla ad Efeziosm cap. I

14. ale t očemna to očistup, abož ja jdu v čem chvalil fromě v. f. s. Franc. Conf.
Kříž Pána násjho Ježíše Krista: kříže střebo svět my ufrizonan gest. D. Ad memoria
a já svetu. 15. Keb v kříži Ježíš za mne nestoži obrezování, ani neobrez
máni, ale nové oborení. 16. A střebo tuto dákónstvu regulu nasledovat budú, nech přim
de na mib potog, a milostnění, y na lid Izraelský Boží. 17. Rozatym nech my gůz žádny tajstnosti recimi: nebo já daj
chi Pána Ježíše Krista na téle svém nosím. 18. Milost Pána násjho Ježíše Krista, bud z dušem wasjim,
bratré. Amen. *

Dissolutio Svatého Pavla Apostola Efezskym.

Capitola I.

I. Apostol Bohu dobroruči, který nás kříže Krista svána predznečel, a z dobu
rodenína náš věčným obdaroval. II. Dekuje Bohu za kříž, a za
lásku Efezských proti blýžním, též proslaby dofonální dosah
mudrosti. III. Áb, poznat mobli Krista f. hodnosti. 19.

I. Pavel Apostol Ježíše Krista kříže mili doži, v řeckym dravatym
eternu v Efezu, y věrnym v Kristu Ježíssi.

2. Milost b. nám, a potog od Boha Otce násjho H. multiplicey
Ježíše Krista 3. požehnání! Bůh a Otec Pána násjho Ježíše Krista, který I. 2. Cor. 1. 3.
požehnal nás v řeckym požehnánym dušovním v Nebesjabilu Kristu L. 1. Pet. 1. 3.
4. Jato myroslil nás v nem pred ustancením sveta, abyjsme
mobli být dívati, a nepostorněny pred obětacíem ġebu v láске.

5. Který predznečel nás aby nás přišel za synům kříže Ježíše M. grati bene
Krista k sebe, podlé dobrorolnosti v. mili své, L. placit.
6. k chvále milosti své, v které vlastnich nás učmil v - N. gratos ubi
milem synu svém. feuit.

7. Na kterém máme vystupení kříže svém ġebu, odpustění hříchů,
podlé božanské milosti ġeba, O. arcand.

8. Které se rozhodila nad náma v křídě mudrosti, a opa- P. ex exhibuit.
tronosti: 9. aby nám oznamil Tagemství v. mili své, wedle dobrorol nobis.
nosti v. mili své, který preukázal v. na nem, A. beatificare.

10. To uplnosti casu narzeného, aby násceho obnovil? kříže B. angelos.
Krista, co gest na lzebi y co gest na zenu? kříže nebo C. domines.

11. Kříže střebo, y my tato smě z pláště povolaní, predzneče D. quis ad ventu
ny wedle uložená ġeba, který řecky weci vyfonává wedle ráddi-
vili své, 12. Abysme byli k chvále slávni ġebu my, který smě predtym! D. quis ad ventu
diffali v Kristu:

13. v. střebo, y my diffali sťe, když sťe byli slýšali, když práv- di: Evangelium spasení násjho; kříže střebo, y větší poznáme, náry sťe dušem svatym zasvěcená,

14. Který gest závadněk dedictvá násjho, abyjsme se vytu- pit mobli k chvále slávni ġeba.

II. 15. Třetí, y já, když slýším o vni maségi, střebo gest v Kristu
Ježíssi, a milování řeckym svatym,